

Med hodet i skyene

Klassekampen 25. juli 2019

VINDKRAFT

Arne Thodok Eriksen

Jeg har vært engasjert i miljøbevegelsen i 40 år. 40 frustrerende år, for det meste har gått feil vei. Det gjelder særlig klimaet.

Likevel, for fem-seks år siden begynte jeg å bli litt optimistisk på grunn av den raske veksten i sol- og vindenergi. Jeg hadde jobbet med dette på 1980-tallet, da det var i sin spede begynnelse. Det var ikke mye vi fikk til. Jeg var med på å søke om å få satt opp en vindmølle i min hjemkommune, Nesodden. Det var bare en liten amatørmølle, og vi fikk nei. Da var det mer liv i Danmark.

Klimautslippene må ned, fort og drastisk. Det er nok de fleste vindkraftmotstandere enige i. Men hvordan? Der har de hodet oppe i skyene.

Av utslippsfrie energikilder har vi ikke mye å velge mellom. Egentlig er det bare vannkraft, sol og vind. De andre, som bølgekraft, er fremtidsmusikk og vil komme for seint.

Det er ikke uten problemer. Vannkraft er en begrenset ressurs, sola skinner bare om dagen og det blåser ikke alltid. Men ved å kombinere dem, og i tillegg bygge pumpekraftverk for å lagre energi, vil vi langt på vei løse problemet. Men det betinger også at det bygges overføringsledninger.

Kanskje skulle jeg være litt optimistisk likevel, for i andre land bygges det ut, uten stor motstand, og i Norge bygges det også vindkraft og det legges kabler til Europa. Men det er kommersielle interesser som gjør dette. Ellers øker motstanden, særlig mot vind, men også mot kraftkabler og effektkjøring av vannkraftverk. Det hele er blitt en bølge, og stadig flere kaster seg på. Men har de tenkt over saken?

Ødelegger vindmøller naturen? Ja, til en viss grad, men langt mindre enn andre typer utbygging. Det er heller ikke snakk om å bygge møller overalt. Norge er stort, og det finnes opplagt mange steder der utbygging gir små skader. Hvorfor så febrilsk motstand? Fordi vindmøller er stygge?

Har vi nok utslippsfri energi i Norge? Vi dekker omtrent halvparten av energibehovet med vannkraft, hva med resten? Men det er ikke snakk om bare Norge. Verden har for lite fornybar energi, og denne kan ikke bygges ut ubegrenset. Hvis vi derimot får en utveksling over landegrensene, kan vi dekke mye større deler av energibehovet. Klima er internasjonalt. Vi kan ikke bygge en mur rundt landet.

Klimaet nærmer seg et vippepunkt, over dette kan det bli helt ukontrollert. Da skulle man tro at alle miljøvernere stilte opp for å gjennomføre det man har av klimatiltak. Men nei. De går imot, men kaller seg likevel miljøvernere.

Det finnes engasjement for en klimapolitikk, og fine ord. Skoleelevene streiker og ansvarlige politikere nikker klokt. Men skal man virkelig prøve å gjennomføre klimatiltak, smeller det. Vi har fått aksjoner mot kraftledninger, vindmøller, og mot bomringer. Snart blir det vel mot solpaneler også.

Jeg har en følelse av å ha løpt maraton, uten noe særlig håp om å komme i mål. Men så ser jeg det foran meg, og tror jeg skal klare det. Da kommer det noen og spenner ben for meg. Og de har stjålet klærne mine.

Vindkraftmotstandere. Dere kan kalle dere naturvernere, men ikke miljøvernere. Det har dere ingen rett til, for dere spenner ben under klimakampen.

thodok@gmail.com